رسالت
روزنامه صبح ایران ■ سال سی‌ونهم ■ شماره ۱۰۸۵۵

سیل طبیعی‌ترین بلای طبیعی است و نوع مدیریت آن است که سطح آسیبش را مشخص می‌کند

ضرورت طبیعی‌ترین واکنش در مواجهه با طبیعی‌ترین بلا

گروه اجتماعی

وقوع سیلاب در چندین استان جنوبی و غربی کشور بار دیگر نشان داد که باید به قوانین و محدودیت‌های طبیعت گردن نهاد و زبان طبیعت را شناخت. بارها طبیعت این آموزه‌ها را گوشزد کرده و هیچ‌گاه جدی گرفته نشده است، آن‌هم در شرایطی که روند وقوع سیلاب نشان می‌دهد این چرخه طبیعی گردش آب باز هم تکرار می‌شود و با تخریب بی‌امان سرزمین و شدت گرفتن روند تغییر اقلیم، هر بار مخرب‌تر از قبل، عرصه‌ای را به کام خود می‌کشد.

این روزها دوباره بحث توجه به آبخیزداری و سدسازی برای مقابله با سیلاب‌های ویرانگر داغ شده است، اما در این باره اختلاف نظرهایی وجود دارد، گروهی از کارشناسان معتقدند «ساخته شدن سدهای بزرگ که راه رودها را بسته‌اند نه‌تنها سبب مهار سیل‌ها نشده، بلکه همبستگیِ دست‌کم ظاهریِ مستقیمی را با چند ده برابر شدنِ شمارِ سیل‌ها و چند هزار برابر شدن خسارت‌های مادی سیل نشان می‌دهد.» این گروه از کارشناسان که تمام‌قد در جبهه مخالف با سدسازی ایستاده‌اند، تأکید می‌کنند: «حتی سدهایی که یکی از هدف‌های ساختشان مهار سیل است، به دلایل اقتصادی و فنی (و گاه، شاید با گوشه‌چشمی به محیط زیست) برای مهار سیلاب‌های بزرگ ساخته نمی‌شوند. این سدها می‌توانند سیل‌هایی با دوره برگشت ده‌پانزده ساله را که سیل‌های کمی بزرگ‌تر از متوسط هستند، مهار کنند، اما در هنگام بروز سیل‌های بزرگ (که با تغییرات اقلیمی اخیر، بیشتر از گذشته رخ می‌دهند) حداکثر می‌توانند خودشان را حفظ کنند و لازم است که خروجی‌شان به‌اندازه ورودی و گاه بیشتر از ورودی شود تا آسیب نبینند. نتیجه این‌که در هنگام بارش‌های سنگین، سدها خود به معضل و خطری بزرگ بدل می‌شوند؛ معضل به این دلیل که تصمیم‌گیری برای مدیران سد، بین نگاهداشت آب و رها ساختن آن بس دشوار می‌شود، و خطربه این دلیل که اولا ممکن است سد نتواند یک بارش استثنایی را تحمل کند و ثانیا با رهاسازی آب پرفشار از یک سد لبریزشده، سیلابی بدتر از سیل طبیعی روان می‌شود.»(۱) در نقطه مقابل هم گروه دیگری از صاحب نظران که اساسا نقش آبخیزداری و سدسازی را در مهار سیلاب‌های ویرانگر مؤثر نمی‌دانند، ضمن تأکید بر همگامی با طبیعت عنوان می‌کنند: «سیلاب‌های مخرب همواره به ما، ضرورت اتخاذ رویکردی پایدار به منابع و حوادث طبیعی، ترمیم شبکه دفع روان‌آب‌های سطحی در تمام شهرها و روستاها و ایجاد واحیای پوشش گیاهی و خاک فرسوده را گوشزد می‌کنند.»

بی‌تردید سیل، طبیعی‌ترین اتفاق طبیعت است و زمین‌شناسان می‌گویند: «این رفتار و عملکرد غیرطبیعی ما در برابر وقایع طبیعی، موجب شده تا بارندگی‌ها به سیلاب‌های بنیان‌کن بدل شوند. رودخانه‌ها را رفرض کنید که سال‌هاست خشکیده و بربستر آن ساخت‌وسازمی‌کنند؛ فارغ از این‌که سیل معمولا دوره بازگشت دارد. گرچه شاید زمان دقیق آن را ندانیم اما سیل در بازگشت معمولا مسیر قبلی را طی می‌کند.»

دخالت بی‌ضابطه انسان در طبیعت

این زمین‌شناسان بیان می‌کنند: «هرکجا که انسان بیشتر دخالت داشته و بدون ضابطه ترساخت و ساز کرده، سازه‌های آسیب‌پذیرتری که مطابق با استاندارد نیستند، ایجاد شده‌است و خطر تخریب‌های گسترده ناشی از سیل را افزایش داده است؛ به‌عنوان مثال در یک نقطه، خاک بافت ریزدانه‌تری دارد اما رطوبت آن کمتر است، و در نقطه دیگری، خاک بافت درشت دانه‌تری دارد اما آب آنجاهست و یک تعادلی ایجاد می‌شود. اما وقتی بدون کارشناسی و بی‌ضابطه چاه می‌زنند و مانع آب‌گیری می‌شوند یا سدمی‌زنند و اجازه نمی‌دهند رطوبت برسد. از برهم زدن این تعادل‌ها، به‌عنوان نمونه، زمین لغزه رخ می‌دهد و خطرناک می‌شود و این گونه طبیعت را بدون کارشناسی در جهت منافع اقتصادی خود دست‌کاری کرده‌ایم.»

این زمین‌شناسان معتقدند به‌جای تکیه بر دوگانه آبخیزداری یا سدسازی با هدف مهار سیلاب‌های مخرب، باید به این مهم توجه کرد که روند صعودی آمار وقوع سیل (با فرض دقیق بودن اطلاعات منتشرشده) یک دلیل اصلی دارد؛ آن هم بی‌توجهی به قابلیت‌ها و سوءاستفاده از سرزمین. فعالیت‌هایی نظیر تغییر کاربری اراضی و نابودی پوشش گیاهی با هرتوجیه و به هرشکلی که صورت بگیرد (نظیر توسعه شهرها و زمین‌های کشاورزی یا افزایش دام در جنگل‌ها و علفزارها)، کم کردن عرض رودخانه‌ها و کوچک کردن عرض مسیل‌ها، امکان جاری شدن رواناب‌ها و بروز سیلاب را تشدید می‌کند.

در این میان کارشناسان محیط زیست نیز به این مهم اشاره دارند که برای یک حادثه طبیعی مثل سیل نباید رویکردی دقیقه نودی و کم‌هزینه اتخاذ و بر طبل پروژه‌هایی نظیر سدسازی کوبید. حتی آبخیزداری هم باید به شکل اصولی انجام شود، در غیر این صورت اثربخش نخواهد بود.

مسعود امیرزاده، عضو کارگروه حقوقی و کارگروه آب شورای تشکل‌های محیط زیست و منابع طبیعی می‌گوید: «کاری که وزارت نیرو در پایین دست با احداث سد می‌کند، منابع طبیعی در بالادست با ایجاد سازه برروی آبراهه‌ها انجام می‌دهد، یعنی عملا با سرزمینی مواجهیم که در پایین دست آن دستگاهی به نام وزارت نیرو دارد شریان‌های حیاتی آن را مسدود می‌کند و در بالادست سازمان منابع طبیعی این کار را می‌کند، یعنی سازمان منابع طبیعی به‌جای اینکه بیاید به وظایف قانونی و ذاتی خود که حفظ دامنه‌ها، پوشش گیاهی، ساختار کوه‌ها و دشت‌ها، حفظ حد و حدود آن‌ها برای جلوگیری از تجاوز، جلوگیری از چرای بی‌رویه دام، ساخت‌وساز، فرسایش بی‌اندازه خاک و معدن‌کاوی؛ بپردازد، این وظایف را به حد پروژه تقلیل داده است.»

امیرزاده تأکید می‌کند: «خشکسالی یکی از مهم‌ترین دلایل وقوع پدیده‌هایی نظیر سیل است که به «بلای طبیعی» موسوم‌اند. رخدادهایی که منشأ آن‌ها طبیعی فرض می‌شود، درحالی که دلیل بروز آن‌ها اجرای پروژه‌ها و برنامه‌های ویرانگر زمین و سرزمین است. سدسازی‌های بی‌امان و کنترل رواناب‌ها با توجیه تأمین آب شرب که درعمل برای تأمین آب بخش صنعت و کشاورزی انجام می‌شود، توسعه صنایع آب‌بر در مناطق کم‌آب، گسترش شهرها، انتقال آب بین حوضه‌ای و ایجاد چاه‌های بی‌شمار مجاز و غیرمجاز، هیچ‌یک منشأ طبیعی ندارند که عواقب ناشی از آن‌ها را بتوان «بلای طبیعی» نامید.»

تغذیه مصنوعی آبخوان‌ها، ارزان‌تر و ساده‌تر از سدسازی

روش‌های مهار سیلاب شامل احیای جنگل‌ها و علفزارها، احداث مخازن و کانال‌های سیلاب و درنهایت ساخت سیل‌بندها و سدهاست که گزینه آخر در ایران توجیهی برای ساخت سدهای پرشمار شده است. درعین حال، راهکاری وجود دارد برای بهره‌برداری از سیلاب؛ روش‌هایی که تمدن ایران با اتکا به آن توانست در سرزمینی خشک، بقا و دوام داشته باشد؛ ازجمله تغذیه مصنوعی آبخوان‌ها، که در این روش، سیلاب پخش و به زیرزمین هدایت می‌شود، روشی که به مراتب از ساخت سدارزان‌تر و ساده‌تر است و نمونه آن در گره‌بایگان فسا انجام شده است. یعنی به‌جای انباشت آب پشت سدها، به زیرزمین فرستاده شده و با این کار، چهره خرده‌اقلیم منطقه، پس از چند سال زیبایانی خشک به علفزاری سبز تغییر می‌کند. به این ترتیب هم شبکه آبی نادیده، زیرزمینی و کارکردهای همچنان ناشناخته آن نابود نمی‌شود و هم فرونشست و فروچاله کمتر رخ می‌دهد و آب در سرزمینی که میانگین تبخیر در آن بیش از ده و هزار میلی‌متر در سال است، از گزند آفتاب در امان می‌ماند.

نقش پوشش گیاهی کافی در کاهش ویرانگری سیل

براساس مقاله‌ای که به قلم سید حمید مصباح، دی‌ماه ۱۳۹۴ (دسامبر ۲۰۱۶) در نشریه علمی ژئوهیدرولوژی منتشر و در ایندیپندنت بازنشر شده: «تغذیه مصنوعی آبخوان‌ها می‌تواند ارزشی فراتر از نفت داشته باشد. با تغذیه مصنوعی ۱۴۰ هزار کیلومترمربع از آبرفت درشت دانه، امکان انطباق با شرایط خشکسالی فراهم و از شدت اثرات منفی آن کاسته خواهد شد.» بنابراین تغذیه مصنوعی باعث می‌شود آب سیل درون زمین ذخیره شود، و از سوی دیگر یکی از عوامل مهمی که می‌تواند از شدت ویرانگری سیل بکاهد و حتی جلوی سیل را بگیرد، وجود پوشش گیاهی کافی در کشور است. پوشش گیاهی از فرسودن و بیابانی شدن خاک جلوگیری و باعث می‌شود سیل خاک را فرسوده نکند.

خاک شناسان درباره اهمیت پوشش گیاهی و کاهش تخریب سیل می‌گویند: «اگر باران شدید در جنگل ببارد بر روی برگ درختان با شدت برخورد می‌کند و برگ‌ها آب را با شیب ملایم به پایین هدایت می‌کنند. آب به‌جای اینکه با شدت به خاک برخورد کند روی خاک می‌نشیند. این باعث می‌شود خاک آسیب نبیند اما وقتی آب با شدت با خاک برخورد می‌کند سبب برهم خوردن بافت خاک و فرسایش خاک می‌شود. خاکدانه و کلوئیدهای خاک ازبین می‌روند، بافت‌های خاک وامی‌پاشند یا آب مخلوط می‌شوند. اگر زمین غیرجنگلی باشد، درصد مواد آلی‌اش کم و خاک قلیایی باشد، خاک سفت می‌شود و به‌جای اینکه باران آرام آرام جذب خاک شود روی سطح خاک می‌غلتد و حرکت می‌کند. خاک جنگل چون واجد پوشش گیاهی و خاکی اسیدی و متخلخل و دارای مواد آلی است، اجازه نمی‌دهد آب جریان پیدا کند و باعث می‌شود آب با کشش مناسبی درون خاک نفوذ کند.»

این خاک‌شناسان تصریح می‌کنند: «خسارت‌ها در نواحی که خاک فرسوده و بیابانی شده شاید به مراتب سنگین‌تر از خساراتی باشد که در مناطق شهری می‌بینیم. علتش هم این است که آب زمانی که با خاک مخلوط می‌شود و گِل به همراه دارد، قدرت تخریبی شدیدتری نسبت به آب بدون گِل دارد. در هنگام نابودی جنگل‌ها و تبدیل آن‌ها به زمین کشاورزی یا ویلا، زمین از ریشه‌های درختان و مواد آلی نگه‌دارنده خاک تهی می‌شود و به هنگام بارش شدید، امکان وقوع سیلاب افزایش می‌یابد.»

تخریب حوضه‌های آبخیز به دلیل نادیده گرفتن بستر طبیعی رودها و مسیل‌ها

یکی از مهمترین حوزه‌هایی که در سیل‌های اخیر نقش ایفا کرده دخالت‌گری انسان در طبیعت است. اگر این حوزه به‌خوبی مدیریت شود از وقوع یا شدت سیل‌ها کاسته خواهد شد. برهمین اساس عباس محمدی از فعالان محیط زیست در گفت‌وگو با «رسالت» سدسازی را یکی از دخالت‌گری‌های انسان در حوزه منابع طبیعی دانسته و نسبت به این روند ویرانگر محیط زیستی هشدار داده و می‌گوید: «هر سازمانی ساز خود را می‌زند و طرح‌های عمرانی خودش را اجرا می‌کند که موجب شده بارش‌ها به سیلاب‌های مخرب بدل شوند؛ از یک سو منابع طبیعی به دنبال طرح‌های آبخیزداری و از سوی دیگر وزارت نیرو به دنبال اجرای پروژه‌های سدسازی است تا به این ترتیب خسارت‌های سیل کاهش یابد! درحالی که مشاهدات عینی نشان می‌دهد سدهای کشور در رسیل‌های بزرگ، نقشی در آنچه که «مهار سیل» خوانده می‌شود، نداشته‌اند. سیل‌ها بخشی از چرخه طبیعی آب در طبیعت هستند و خسارت‌هایی که ما از سیل می‌بینیم، بیشتر ناشی از تخریب حوضه‌های آبخیز و نادیده گرفتن بستر طبیعی رودها و مسیل‌هاست. در مورد عملیات آبخیزداری هم باید از فشارهای ناشی از فعالیت انسان بر طبیعت کاست و چرای دام را کاهش داد و از اقداماتی مانند راه‌سازی و معدن‌کاری جلوگیری کرد.»

هیچ سازه و گابیونی نمی‌تواند سیل‌های بزرگ را کم‌اثر کند

این فعال محیط زیست در ادامه تأکید می‌کند: «سال‌هاست، آنچه تحت عنوان آبخیزداری بیشترین بودجه را به خود اختصاص می‌دهد، عملیات سازه‌ای است که فرق چندانی با سدسازی ندارد. این عملیات، با ایجاد بند و گابیون موجب برهم خوردن طبیعت کوهستان‌ها شده و هربار با وقوع سیلاب‌ها مشخص شده که هیچ سازه و گابیونی نمی‌تواند سیل‌های بزرگ را کم‌اثر کند. بارندگی‌های سیل‌آسا در اسفندماه سال گذشته و فروردین ماه امسال و شکست سیل‌بندها باری دیگر نشان داده که اقدامات سازه‌ای در حوضه آبخیزداری به شکست منتهی خواهد شد. آبخیزداری اصولی به این معناست که پوشش گیاهی به‌ویژه در کوهستان و مناطق شیب‌دار حفظ شده تا آب در زمین جذب شود، با این حال سازمان منابع طبیعی، آبخیزداریِ سازه‌ای را با شدت بیشتری ادامه داده و به این ترتیب سیمای سرزمین را دست‌کاری کرده است. حال اینکه در آبخیزداری اصولی باید با حفظ وضعیت طبیعی یک منطقه، جرای دام را کنترل کرد. در شرایطی که شمار دام نسبت به ظرفیت مراتع چندین برابر بیشتر است، ساختِ سازه‌های پرشمار جلوی سیلاب را نمی‌گیرد. اگرچه حفظ پوشش گیاهی، در زمره اقدامات پیچیده اجتماعی است و مستلزم برقراری ارتباط با جامعه محلی است تا چرای دام در مراتع کنترل شود، اما نیازی به صرف بودجه‌های کلان نیست. درحالی که برای سازه‌های آبخیزداری باید اعتبارات هنگفتی صرف کرد و متأسفانه چون نظام بودجه‌بندی کشور ایراد دارد، دستگاه‌های مختلف سعی می‌کنند، در رقابت با یکدیگر سهم بیشتری از اعتبارات ملی را دریافت کنند، همین موضوع باعث شده سازمان منابع طبیعی برای دریافت بودجه بیشتر، در قالب طرح‌های آبخیزداری به ساخت‌وساز روی بیاورد.»

این فعال محیط زیست خاطرنشان می‌کند: «بسیاری از کوه‌ها را به محل ساخت سیل‌بندها تبدیل کرده‌ایم و عواقب تراژیک آن سال ۱۴۰۱ در شمال غرب تهران نمایان شد و بر اثر وقوع سیلاب در امامزاده داوود، سازه‌های آبخیزداری به یک عامل مخرب تبدل و نتوانستند در مقابل سیل مقاومت کنند. بدون تردید سدها و یا سیل‌بندها نمی‌توانند جلوی سیلی را مهار کنند. درنهایت برای سیل‌های کوچک در بازه زمانی کوتاه، آب پشت سیل‌بند یا سد متوقف می‌شود، ولی هیچ سدی نمی‌تواند سیلاب‌های جدی را مهار کند. در زمان بارندگی شدید، حتی برای جلوگیری از شکستن سازه‌های خیلی بزرگ، دریچه‌های سدرا بازمی‌کنند اما در اغلب موارد، سیل باشدت بیشتری در پایین دست رخ می‌دهد و به این ترتیب سیل بزرگ‌تری ناشی از گشودن دریچه سد‌ها به وقوع می‌پیوندد. در همین بارندگی‌های اسفند و فروردین ماه گذشته با شکستن چندین سد آبخیزداری، خسارت‌های بی‌شماری به کشور تحمیل شد. بنابراین مهار سیل‌های مخرب، فقط با حفظ پوشش گیاهی امکان‌پذیر است.»

بندهای آبخیزداری، رودخانه را از حالت طبیعی خارج می‌کنند

مسعود امیرزاده، از دیگر فعالان محیط زیست و عضو کارگروه حقوقی و کارگروه آب شورای تشکل‌های محیط زیست و منابع طبیعی در گفت‌وگو با «رسالت» طرح این گزاره که سدسازی یا آبخیزداری، کدام یک سیلاب‌های ویرانگر را مهار می‌کند، از پایه و اساس غلط دانسته و می‌گوید: «باید از چنین گزاره‌هایی اجتناب کرد. این دو پروژه به مثابه کالاهایی هستند که به‌هنگام وقوع سیلاب‌های مخرب عرضه می‌شوند تا از این طریق درآمدی کسب شود و معمولا هم پشت این پروژه‌ها بودجه‌های کلان، پیمانکاران و انگیزه‌های سازمانی قرار دارد.»

امیرزاده عنوان می‌کند: «سیلاب رفتار طبیعت است و مدافعان سدسازی در هر شرایطی این‌گونه پروژه‌ها را به‌عنوان نسخه نهایی تجویز می‌کنند. آن‌ها در زمان خشکسالی، سدسازی را جبران‌کننده کم‌آبی و در هنگام وقوع سیلاب نیز بر سدسازی به‌عنوان راه‌حل کاهش مخاطرات سیل تأکید می‌کنند، درحالی که توجیهی ندارد و به طور کلی راهکار مناسبی برای مقابله با سیلاب‌های مخرب نیست. اگر به طور مشخص در یک نقطه خاص، سدی به کنترل سیلاب کمک کرده، به مطالعات دقیقی نیاز دارد، ولی به‌عنوان یک گزاره کلی قطعا مردود است و نمی‌توان برای تمامی مناطق نسخه واحدی پیچید. ضمن آنکه در جریان سیلاب‌های اخیر سیستان‌وبلوچستان، سرریز سدها، عامل تشدیدکننده سیلاب بوده است.»

این فعال محیط زیست، درخاتمه با انتقاد از آبخیزداری سازه‌ای خاطرنشان می‌کند: «صاحبان منفعت، مفهوم آبخیزداری را تغییر داده‌اند. تقویت و ایجاد پوشش گیاهی می‌تواند قدرت سیلاب‌های مخرب را کاهش داده و نفوذپذیری لایه‌های سطحی خاک را بهبود بخشد. وقتی پهنه آبخیزی سالم باشد، با سیلاب ویرانگر روبه‌رو نخواهید بود. در حال حاضر افزایش ویرانگری سیلاب‌ها به دلیل تغییر اقلیم است و اینکه پهنه آبخیز زخمی شده و توان نگهداری و نفوذ آب را ازدست داده است. اگر مراد از آبخیزداری، ایجاد سدهای کوچک است، در هنگام وقوع سیلاب اثرات مخربی خواهد داشت. سال‌هاست دوگانه‌ای میان وزارت نیرو و منابع طبیعی شکل گرفته مبنی بر «آبخیزداری و سدسازی» درحالی که هردو این اقدامات، قدرت تخریبی بالایی دارند، حتی بیشتر از آنچه عنوان می‌شود، تخریب گرند. با ایجاد بندهای آبخیزداری رودخانه از حالت طبیعی خارج شده و عامل تخریب طبیعت است، لذا آبخیزداری نیز از این جهت مردود است و باید دامنه‌ها را از چرای نابجای دام، فعالیت‌های معدن‌کاری و تغییر کاربری و راهسازی حفظ کرد، نه اینکه پیوسته دامنه‌ها را تخریب و تصور کرد سیل بند‌ها سبب آرام گرفتن جریان سیلاب و کنترل حجم رسوبات می‌شوند. سیل‌بندها در مدت کوتاهی پر از رسوب می‌شوند و درصورتی که تخریب نشوند، قادر به نگهداری رسوب‌های بعدی نیستند. همچنین نمی‌توانند جریان سیل را کُند کنند به همین علت جنبه تخریبی سیلاب را بیشتر خواهند کرد.»

راه‌اندازی شبکه درست دفع روان‌آب سطحی

اما برخی از کارشناسان ارشد آب و مدیریت سیلاب برای مهار سیل‌ها، صرف نظر از نقش آبخیزداری و سدسازی، با تأکید بر ایجاد شبکه کنترل سیلاب می‌گویند: «وقتی شهرها یا روستاها کنترل سیلاب و هیچ شبکه دفع روان‌آب سطحی‌ای ندارند، کمترین بارندگی‌ها می‌توانند باعث سیل شوند. حامد حدیدیان در این زمینه عنوان می‌کند: «باران‌های خیلی بزرگ‌تر را با شبکه درست دفع روان‌آب سطحی می‌شود مهار کرد. وقتی این شبکه وجود ندارد و بروز سیل در شهرسازی ما در نظر گرفته نشده کمترین باران می‌تواند باعث بیشترین خسارت شوند.»

این کارشناس ارشد آب تصریح می‌کند: «برای مقابله با سیل اولین قدم پیش‌بینی آن و سپس به کارگیری سیستم‌های جلوگیری و مهار سیل در مناطق مختلف است. وقتی زیرساخت ندارید و قبلا به فکر شبکه دفع روان‌آب سطحی نبودید، کوچک‌ترین بارشی اسباب زحمت و دردسر است. بی‌تردید راه‌حل‌ها برای از بین بردن یا کم کردن قدرت تخریب سیل بسیارند و پیشگیری همواره بهتر از درمان است. راه‌اندازی شبکه درست دفع روان‌آب سطحی، برهیز از ساخت‌وساز در حواشی رودخانه‌ها، محافظت از جنگل‌ها و بالا بردن محتوای آلی خاک‌های کشاورزی و احیای خاک، برهیز از موازی‌کاری سازمانی و نهادی، نظارت در اجرای پروژه‌ها، شفافیت سازمانی و نهادی، راه‌اندازی سیستم‌های هشداردهنده سراسری، گام‌های کوتاه و بلندمدتی هستند که باید برایشان بودجه صرف کرد.»

پی‌نوشت:

۱- عباس محمدی- فعال محیط زیست/ خبرآنلاین

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۲ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۰۵۷۹ - ۱۴۰۲/۱۲/۱۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زابل تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای سلطانعلی جهانی به ش.ش ۶۰۱ کدملی ۳۶۷۱۸۲۳۴۵۲ صادره زابل فرزند آقاجان در به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۳۹۷ مترمربع پلاک شماره ۲۴۸ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل خیابان ولایت- ولایت ۲۲ مالکیت مشاعی متقاضی موضوع صفحه ۱۲۲ دفتر ۳۰ محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در روزنامه کثیرالانتشار آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۲/۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۲/۱۷
م الف ۱۱۰
رضاه مرده
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۰۰۵۳ - ۱۴۰۳/۱/۱۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زابل تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم حلیمه مختاری به ش.ش ۲۱۴۶ کدملی ۳۶۷۱۰۳۲۵۲۹ صادره هیرمند فرزند محمد به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۲۴۳/۹۷ مترمربع پلاک شماره ۶۲۶ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل بلوار آیت الله بختیاری- بختیاری ۱۳ واگذاری طبق سند عادی از صدیقه فریفته محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در روزنامه کثیرالانتشار آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۲/۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۲/۱۷
م الف ۱۱۳
رضاه مرده
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۲۰۰۰۸۱۲ - ۱۴۰۲/۱۲/۱۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زابل تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم مریم شاقوزاده ش.ش ۶۲۲ کدملی ۳۶۷۴۲۶۵۸۴ صادره زابل فرزند صمد به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۱۱۹ مترمربع پلاک ۶۶۶ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل خیابان بهار انتهای بهار ۱۱ واگذاری طبق سند عادی از محمود حاج حسینی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در روزنامه کثیرالانتشار آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۲/۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۲/۱۷
م الف ۱۱۴
رضاه مرده
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۲۰۱۰۶۹۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زابل تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای سلطانعلی جهانی به ش.ش ۶۰۱ کدملی ۳۶۷۱۸۲۳۴۵۲ صادره زابل فرزند آقاجان در به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۳۹۷ مترمربع پلاک شماره ۲۴۸ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل خیابان ولایت- ولایت ۲۲ مالکیت مشاعی متقاضی موضوع صفحه ۱۲۲ دفتر ۳۰ محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در روزنامه کثیرالانتشار آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۲/۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۲/۱۷
م الف ۱۱۳
رضاه مرده
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۲۰۰۰۰۳۳ مورخ ۱۴۰۳/۱/۶ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زابل تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای مهدی رضایی فرزند بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل کوچه سوم منشعبه از خیابان شهید جهانتیغ مالکیت مشاعی متقاضی صفحه ۳۰۷ دفتر ۱۹۵ محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در روزنامه کثیرالانتشار آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۲/۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۲/۱۷
م الف ۱۱۸
رضاه مرده
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۱۲۰۰۰۴۳۲۰ مورخ ۱۴۰۲/۱۲/۱۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زابل تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علی پودینه به ش.ش ۳۶۶۰۹۵۵۵۰۷ صادره زابل فرزند ابراهیم به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۶۱۰/۵۲ مترمربع پلاک شماره ۱۲۴ فرعی از ۱۴۵- اصلی واقع در قریه پودینه سیستان و بلوچستان شهرستان هیرمند از حوزه ثبت ملک هیرمند واگذاری طبق سند عادی از طرف وراث غلامحسین پودینه فرزند محمد (پری- بگم- کلثوم شهرت همگی پودینه) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در روزنامه محلی آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۲/۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۲/۱۷
م الف ۱۱۵
رضاه مرده
رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۲۰۰۰۰۶۹۴ - ۱۴۰۲/۱۲/۱۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد